

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **Ö. D.**,
skazanego za czyn z art. 197 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 19 maja 2025 r., IX Ka 249/25,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego we Włoszczowie
z dnia 18 października 2024 r., II K 122/24,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego **Ö. D.** od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 maja 2025 r., IX Ka 249/25, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 18 października 2024 r., II K 122/24, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa tego skazanego. Za przypisane mu przestępstwo został on skazany na karę 8 lat pozbawienia wolności.

W kasacji obrońcy skazanego został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazała, że wykonanie zaskarżonego wyroku spowodowałoby zbyt ciężkie skutki dla skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku okazał się niezasadny.

W orzecnictwie słusznie przyjmuje się, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25).

W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącej od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]